כ"ק אדמו"ר הזקן

אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי (מח, כב)

"חשוכה" – מלשון אמירה, הוא יצר הרע, אשר אינו מפסיק מ"לומר" מחשבות זרות ודברים בטלים. "אמירה" זו יש לבטל על פי "אמירה" דקדושה – הדיבור בתורה ותפילה.

(לקוטי תורה, ויגש מב, ד)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

בן פורת יוסף (מט, כב)

אותיות המילה "פורת", הן אותיות המילים "פו, ו' ע", תפקידו של פו, ו יוקשה, הוא לחבר ולקשר בין כל ההפכים שמופיעים בחלום, וכמו פו, ע בחוט, שנחתך לכמה חתיכות קטנות – כך יוסף היה "פותר" ו"תופר" את כל עניני העולם שנמשכים מעולם התוהו, ואחר-כך המשיך את האורות הנעלים דתוהו, בריבוי הכלים – "פו, ", מלשון "פרה ורבה" – אל עולם התיקון.

(לקוטי תורה, וישב כ, ב)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

בנימין זאב יטרף . . (מט, כז)

בנימין נקרא "זאב יטרף" (ויצא ל, כד), היינו העבודה של הפיכת ה'אחר' – הנפש הבהמית, ל"זאב" – לקדושה. זהו שנמשל בנימין לזאב, הטורף את הבהמה.

(לקוטי תורה, שם ע, ד; ד"ה אל כל זאת, תרל"ה)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה (מז, כח)

"חי עולם" – יעקב המשיך אור וחיות אלוקית.

"ארץ מצרים" – בעולם הזה הגשמי, הנקרא "מצרים" מלשון מיצר וגבול.

"בשבע עשרה שנה" – המשכה זו היתה על ידי ספירת היסוד שנקראת "טוב" – טו"ב בגימטריא "שבע עשרה". ("טוב" רומז לספירת היסוד, ככתוב (ישעי' ג) "אמרו צדיק כי טוב", ונאמר (משלי י): "וצדיק יסוד עולם").

(לקוטי תורה, ד"ה ויחי, תרל"ז; ד"ה בזה, תרל"ז)

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב

פתגם השבוע בענייני גאולה

בימינו אלה, שמאז כלה חמתו בבית המקדש, ולאחרי "מעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות", ולאחרי כל הגזירות והשמדות ר"ל ור"ל שסבלו בני ישראל באריכות וקושי הגלות האחרון, ובפרט גזירת השואה בדור האחרון, בודאי נעשה הצירוף והזיכוך בשלימות, "די והותר" – נעשה הענין ד"סמך מלך בבל" אך ורק באופן של טוב הנראה והנגלה לעיני בשר, ובלשון חז"ל שהקב"ה אומר לישראל "בני אל תתיירא, כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם . . הגיע זמן גאולתכם". ובדורנו זה . . צריכה להיות עיקר ההדגשה . . בהענין ד"סומך נופלים", לחזק ולעודד את רוחם של בני ישראל . . כולל ובמיוחד – החיזוק והעידוד על-ידי האמונה בביאת המשיח, ובטחון גמור ש"הנה זה (משיח צדקנו) בא".

(משיחות ש"פ ויחי ה'תנש"א)

וידגו לרוב בקרב הארץ (מח, טז)

בפסוק זה יש רמז לנשמות דאצילות.

נשמות אלו, גם בהיותם למטה בעולם הזה – "בקרב הארץ" – הם משולים לדגים שבים: כשם שהדג מובלע במקור חיותו (הים), וכשפורש ממנו, מיד הוא מת – כך נשמות אלו, הם בביטול ודביקות מוחלטת באלוקות, אין בהם שמץ של פירוד, והם "מובלעים" במקורם העליון.

(לקוטי תורה, בלק ע, ד; ד"ה ויבא אל הגן, תרל"ז)

כ"ק אדמו"ר מהורי"צ

וירא מנוחה כי טוב . . ויט שכמו לסבול (מט, טו)

"מנוחה" – יששכר ראה שמנוחה היא אמנם דבר טוב, אך ראה גם את הסכנה שבדבר כמאמר רז"ל: "אין ארי נוהם מתוך קופה של תבן אלא מתוך קופה של בשר" (ברכות לב).

"ויט שכמו לסבול" – כתרופה לסכנה זו קיבל על עצמו "עול תורה" – ההחלטה החד-משמעית לקבוע עיתים לתורה מידי יום ביומו.

(לקוטי תורה, וישב ל, ד; ד"ה ויט שכמו לסבול, תרל"ז)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי (מח, ה)

אפרים ומנשה, אף שנולדו ונתגדלו במצרים, לא היו נחותים מראובן ושמעון, שנולדו ונתגדלו באהלו של יעקב. ולא זו בלבד, אלא שהיה בהם עילוי ויתרון מסויים לגבי ראובן ושמעון – המעלה של יתרון האור מתוך החושך.

(לקוטי שיחות, חלק ל"ט, עמ' 264)